

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi B.B.,
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn.
V KS 14/25,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 12 listopada 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 lipca 2025 r. B.B. (dalej: „skarżąca”) złożyła skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym w sprawie pod sygn. akt V KS 14/25.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1075, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie

jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla jej rozstrzygnięcia, albo trwa dłużej, niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. Co prawda ustawa o skardze na przewlekłość dopuszcza rozpoznanie skargi na przewlekłość postępowania, które zostało prawomocnie zakończone, jednakże pod warunkiem, że skarżąca wniosła ją na etapie, gdy postępowanie, którego skarga dotyczyła, nadal było w toku. Oznacza to, że wniesienie skargi poza tokiem postępowania głównego, którego ona dotyczy, skutkuje koniecznością jej odrzucenia.

Z powyższą sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Należy bowiem zwrócić uwagę, że postępowania toczące się przed Sądem Najwyższym pod sygn. V KS 14/25 zostało prawomocnie zakończone z chwilą wydania przez ten Sąd wyroku z 20 maja 2025 r., a zatem jeszcze przed złożeniem przez Skarżącą analizowanej skargi (co miało miejsce w lipcu 2025 r.).

Zważywszy na powyższe, wniesienie przez Skarżącą skargi na przewlekłość poza tokiem postępowania, którego ona dotyczy, tj. po prawomocnym zakończeniu postępowania o sygn. V KS 14/25, uprawnia Sąd Najwyższy do jej odrzucenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[r.g.]

